

Misterium Paschalne

Gdy wsłuchujemy się w język Liturgii Kościoła, zwłaszcza w Wielkim Poście i Wielkim Tygodniu, napotykamy się często na słowo: ?misterium?, czy też ?misterium Paschalne?, lub ?misterium męki i śmierci Pana

Jezusa?. Zatrzymajmy się więc nad jego głębią. Podstawowy sens słowa pochodzi od greckiego czasownika, który znaczy: ?zamykam usta?, ale także ?wprowadzam kogoś niewtajemniczonego w to, co wykracza poza granice ludzkich możliwości?. Dlatego w ujęciu św. Pawła ?misterium? to powzięte przez Boga Ojca postanowienie aby całą ludzkość doprowadzić do zażyłej bliskości z Synem Bożym, przez Jego Mękę, Krzyż i Zmartwychwstanie. Albowiem tylko przez te święte wydarzenia Chrystusa, mamy dostęp do Boga Ojca. Gdy więc będziesz obecny bracie, siostrzo w Wielki Czwartek, Wielki Piątek, w Wielką Sobotę, to niech nie zabraknie ogromnego mojego i Twojego skupienia, ciszy, zamkniętych ust, po to by po prostu patrzeć, słuchać, i w ciszy serca szeptać Jezusowi: Kocham Cię; jestem tu przy Tobie Panie Jezu; Dziękuję; Przepraszam. I czy nie warto powtórzyć gestu bł. Jana Pawła II z Wielkiego Piątku, kiedy nie mógł już iść w drodze krzyżowej. Wtedy otwartym sercem i z zamkniętymi ustami był przytulony do krzyża. Zróbmy podobnie. Nie wstydzmy się tego gestu. Co czujemy, kiedy Chrystus na krzyżu znajduje się w naszym pobliżu, więcej: w bliskości klatki piersiowej, ust i głowy? Niby to trochę zwyczajne, ale to jest bliskość pomiędzy Tobą a Bogiem. Twarzą w Twarz. To przytulnie Boga. Szalenie intymny moment!, zamiast mówienia – pocałunek, zamiast słów – czyn, zamiast pierwszej czy ostatniej ławki, miejsca w prezbiterium, wszyscy musimy na kolanach przed Panem, ?bo przed Nim zegnę się każde kolano? ? mówi Pismo święte. **[ks. Mariusz]**